

בתי המשפט

תק 004308/04		בית משפט לתביעות קטנות ת"א	
22/07/2004	תאריך	כב' השופט קליין מנחם	בפני

בעניין:

1. ליבמן דוד
2. ליבמן ילנה
3. ליבמן אנה

התובעים

נ ג ד

מנו ספנות בע"מ

הנתבעת**פסק דין**

בפני תביעה בהליך של תביעות קטנות.

התובעים דורשים מהנתבעת תשלום כספי בסך 4,300 ₪. טוענים התובעים, כי הזמינו אצל הנתבעת שייט בסוויטה נשיאותית, עם מקום שינה לשלושה אנשים.

עוד טוענים התובעים, כי למרות הזמנתם המפורשת הנ"ל, בלילה הראשון היו רק 2 מיטות, והאדם השלישי נאלץ לישון על מזרון על הרצפה.

ואשר על כן הוגשה התביעה שבפני.

מנגד, טוענת הנתבעת, כי על גבי טופס ההזמנה נאמר כי הסוויטה כוללת מיטה זוגית. עוד טוענת הנתבעת, כי סופקה לתובעים מיטה שלישית לחדר כנהוג בבתי המלון (מיטה מתקפלת) והתובעים הם אלו שדחו את אופציית המיטה המתקפלת והעדיפו מזרון, כאמור. יתרה מזו, בלילה השני כבר הועברו התובעים לסוויטה נשיאותית אחרת, עפ"י בקשתם.

בדיון בפני היום, הסכים נציג הנתבעת, ברוב אדיבותו, להעניק לתובעים, מבלי להודות בכל טענה, זיכוי, בקשר להפלגה נוספת תוך שנתיים, כשבית המשפט מחליט בדרך של פס"ד על דרך הפשרה מה גובה הזיכוי הסביר בנסיבות העניין.

התובע מס' 1 הסכים תחילה להצעה הנ"ל אך לאחר מכן חזר בו וביקש שבית המשפט יתן פסק דין עפ"י החוק.

דיון

לאחרונה הולכת ומתפתחת תופעה מוזרה ומשונה של הצפת בתי משפט – ובמיוחד בתי משפט לתביעות קטנות – בתביעות קנטרניות וטורדניות של נופשים אשר מחפשים בכל מאודם, כל +תקלה או סיבה, אף

"מתחת לאדמה" בכדי – בחזרתם לארץ – לתבוע את חברת התיירות, סוכן הנסיעות, חברת הספנות, חברת התעופה, מי לאו, בגין אי נוחות אמיתית או מדומה, קשה או קלת ערך בעת חופשתם.

במקום לשתף פעולה עם גורמי התיירות ולהודות על הנסיונות של גורמים אלו להתגבר על תקלות הנ"ל, ולהמשיך להנות מהחופשה ולשים התקלות בצד ולהדחיקם מהזיכרון, בוחר הנופש להתרגז ולרטון (ובכך להגדיל את רכיב "עוגמת הנפש" בתביעתם) ולתכנן את הרגע בו כף רגלם תדרוך על מפתן בית המשפט, בכדי ש"הצדק יצא לאור" ויוכלו גם הם לגרום ל"עוגמת נפש" לגורמי התיירות המסורים.

לצערי, התיק שבפני הוא עוד אחד מהמקרים האלו.

בשובר הנסיעה הובטח לתובעים "ספה נפתחת" בחדר, אך במקום זאת הוכח שהביאו להם "מיטה נפתחת", וביהמ"ש יושב נבוך ואינו מצליח להבין את העילה החוקית והבסיס העובדתי או המשפטי לתביעת התובעים. מלבד טענתו של התובע 1, לפיה לא הצליח לישון בלילה וב – 3:00 בבוקר הסתובב בסיפון האוניה, ולמחרת הרגיש עייפות, לא הובאה כל עדות תומכת לגירסה זו. התובע לא הביא לעדות אפילו את בני משפחתו, שלא לדבר על חברים בהפלגה, מכרים וכדו'.

יתרה מזו, בתמונה מההפלגה שהוגשה לתיק על ידי התובע, רואים דווקא שהתובע ובתו נהנים מאוד מההפלגה ולא סובלים "סבל בל יתואר" המצדיק פסיקה של בית המשפט שיחייב את הנתבעת להחזיר לתובע סך של 4,300 ש"ח (סכום השווה להפלגה לאדם!). כמו-כן מהתמונה רואים שהתובע גבוה יותר מבתו, והעובדה שהוא וויתר לה על מקום שינה והתנדב לישון על המזרון, שהתגלה כקטן למידותיו, לא יכולה להיזקף לחובת הנתבעת.

סעיף 53 לפקודת הראיות מתייחס למצב בו ביהמ"ש צריך ליתן את מלוא הסעד המבוקש על סמך עדות בעל דין ומאפשר לביהמ"ש לעשות זאת במקרים מיוחדים, לאחר ששוכנע שהוא מתאים לכך.

לא שוכנעתי שזה המקרה המיוחד בו ביהמ"ש יכול להסתמך אך על עדות יחידה של בעל-דין. לא הוכחו נזקים ולא הוכחה בפני עילה חוזית או נזקית, המזכה את התובעים בפיצוי כלשהו.

אי לכך הנני דוחה את התביעה ומחייב את התובעים בהוצאות הנתבעת בסך 500 ₪.

המזכירות תשלח פסק דין זה בדואר רשום לצדדים

ניתן היום ד' באב, תשס"ד (22 ביולי 2004) בהעדר הצדדים.

קליין מנחם, שופט